

[Mærk.]

afholder den lave understøttelse folk fra at lade sig undersøge og behandle for tuberkulose.

Af samme årsag sker det ofte, at en forsøger har afbrudt kuren i utide, fordi familien ikke har kunnet klare sig med den hjælp, der gives under indlæggelsen. En undersøgelse, som blev foretaget i 1947—48 på et enkelt sanatorium, har vist, at af 343 udskrevne patienter lod de 60 sig udskrive i utide med den begrundelse, at familien ikke kunne klare sig med de givne understøttelser. Disse mennesker tvinges ofte til at påtage sig arbejde, hvortil de endnu ikke har kræfter, med den følge, at de får tilbagefald, og mange gange umuliggør de derved udsigten til ny helbredelse. Dertil kommer yderligere en vis smittefare, som de udsætter deres omgivelser for.

At det er således, fremgår tydeligt af de store tuberkuloseundersøgelser, der har været foretaget ud over landet i de senere år. Der var ikke så få mennesker, navnlig familieforsørgere, som ligefrem ikke turde lade sig undersøge af frygt for, at de skulle vise sig at være lidende af sygdommen. Det var i og for sig ikke selve sygdommen og den deraf følgende behandling, de frygtede, men det var de økonomiske følger og usikkerheden for, om de efter endt helbredelse igen kunne tiltræde deres plads i virksomheden, hvor de var beskæftigede. Det var kort sagt hensynet til familien, kone og børn, der her fik det afgørende ord. Men det er klart, at såvel for den enkelte som for samfundet kan en sådan hensynstagen få skæbnsvangre følger, og det er for at komme disse mennesker til hjælp og derved gøre kampen mod tuberkulosen endnu mere effektiv, den højtærede socialminister har fremsat det foreliggende forslag om udvidet hjælp til de tuberkuloseramte.

At der er et meget stort behov for en forbedring af den bestående understøttelsesordning for tuberkuloseramte, er allerede forlængst erkendt, ikke mindst af arbejderne. Den samme solidaritetsfølelse hos arbejderne, som i sin tid førte til skabelsen af syge- og arbejdsløshedskasserne, har i de seneste år givet sig udtryk i oprettelsen af specielle hjælpefunds til understøttelse af tuberkuloseramte fagfæller og arbejdskammerater, omfattende såvel fagforbund som enkeltvirksomheder. Jeg kan i den forbindelse nævne bl. a. tobaksarbejderforbundet, B. & W., Gummifabrikken „Tretorn“ i Helsingør, som, såvidt jeg ved, var den første her i landet, der etablerede et sådant hjælpefond, og endelig Helsingør

Skibsværft, omfattende ca. 2500 arbejdere. Disse private hjælpefunds øver en meget stor og anerkendelsesværdig indsats. De har med et ret beskedent kontingent fra såvel arbejdere som i visse tilfælde også fra arbejdsgivere formået at yde deres tuberkuloseramte kammerater en værdifuld hjælp, samtidig med at de på arbejdspladserne faktisk er sikrede mod smitte gennem den obligatoriske undersøgelse, der finder sted. Men det er givet, at disse private hjælpefunds ikke kan løse problemet alene, fordi det er ugørligt at gennemføre denne tanke for hele befolkningen, og derfor må samfundet tage sagen op.

Formålet med det foreliggende lovforslag er for det første at skabe økonomisk tryghed for den tuberkuloseramte og hans familie, dernæst at blive et led i bekæmpelsen og udryddelsen af det samfunds-
onde, som tuberkulosen har været og desværre stadig er. De foreslåede forbedringer er i overensstemmelse med principperne i forsorgslovens § 281 om hjælp til indkaldte værnepligtige, og hensigten er at yde patienterne en hjælp, der principielt er af et sådant omfang, at familiens hidtidige levevilkår kan opretholdes indenfor rimelige grænser. Jeg skal nævne, at efter lovforlaget gives der hjælp til familiens underhold, beklædning, husleje, lys, gas, brændsel, kontingenter m. m.; der gives adgang til at yde hjælp til fortsættelse af lejemål af lejlighed eller butik, hjælp til betaling af prioritetsrenter og ejendomsskatter, leje for værksted eller anden erhvervsvirksomhed, eventuelt også til aflønning af medhjælp i virksomheden, endvidere hjælp til afdrag på gæld, stiftet til erhvervelse af genstande, anskaffede til husførelse eller erhvervs-mæssig brug. Adgang til at opnå denne hjælp står principielt åben for enhver tuberkulosepatient, uanset om hans indtægter før sygdommen ligger over eller under sygekassegrænsen, når indtægten heldt eller i det væsentligste er bortfaldet ved sygdommens indtræden. Hjælpen kan ydes i indtil 2—3 år, såfremt der fra vedkommende tuberkulosestation kan gives attest for, at der er udsigt til helbredelse indenfor dette tidsrum. Ydermere kan jeg nævne, at der også i henhold til det foreliggende lovforslag ydes hjælp til sundere bolig, og denne hjælp kan ydes i indtil 5 år.

Enhver, som har været medlem af det sociale udvalg, specielt i de større industrier, og derved har haft de tuberkuloses vanskelige økonomiske forhold på nært hold, men hidtil været afskåret fra at kunne yde den hjælp, som er så hårdt tiltrængt netop